

LBRIS

We know
books

Alexandru Petria

Până unde are oxigen dragostea

Alexandria
Publishing House

joint

până unde să mă subțiez
 în acul tău care-mi retușează hainele,
 la ce greutate mai are oxigen dragostea?
 Alexandru Petria

Cuprins

dragostea	5
când se micșorează apa	6
femeie hrănitore.....	7
scrisoare.....	8
zău dac-aș vrea	9
aerul mărit	10
dacă e în stare.....	11
nu-i o lanternă de pus în ochi.....	12
unde ești mai întreg?.....	13
o apă care se tulbură în ea însăși	14
joint	15
joint	16
mânere coclite	17
reciprocitate	18
joint	19
joint	20
bărbos	21
joint	22
joint	23
că n-o să te mai iubesc.....	24
nu vibrator	25
joint	26
joint	27
te întorci vinovat	28
aer.....	29
să prind loc la nudiști	30
inimă apăsată și grasă.....	31
o dimineață prea leneșă ca să se scoale.....	32
trădare.....	33
picioare mai sănătoase	34
n-ai de unde să apuci interiorul unei femei.....	35

poem scris cu chuck norris și admiratorii.....	36
„bine te-am găsit”	37
fără să se umple de gol.....	38
nu-și căuta privirea	39
joint	40
27 februarie.....	41
șanțul	42
n-aș fi vrut să mă privesc.....	43
după stingerea luminii a aprins întunericul.....	44
când se supără	45
blowjob	46
țigară de la lumânare	47
joint	48
joint	49
joint	50
joint	51
joint	52
joint	53
joint	54
albă ca zăpada.....	55
nimic mai important	56
nu-i învățat să latre degeaba.....	57
joint	58
să curgă	59
aburi.....	60
după-amiaza întoarsă de la serviciu.....	61
semeni cu mama.....	62
odată cu ploaia	63
fără relief și degeaba.....	64
joint	65
pesarii nu se lipesc de apă cu undițele lăsate acasă	66
joint	67
trandafir cu repetiție	68
potul final al lucidității	69

sfinți.....	70
joint	71
joint	72
aerul întărit	73
joint	74

când se micșorează apa

sunetele erau mrene
 și-n gura întredeschisă se vedeau,
 cu înotătoare roșiatice,
 moleșite sau forțat îndreptate, la adâncime,
 și când le vedeai nu știi dacă le pricepeai,
 dacă erai pregătită să le primești,
 nu-i de colea să
 ne amestecăm peștii și camera-i acvariul în expansiune,
 te temi cum se tem și ei
 când li se micșorează apa,
 iubirea ne micșorează apa

femeie hrănitore

nu-i de oprit în
 numărutul pe degete al caloriilor,
 cum nu-i lipitură din fragmente
 adevărul clătinat

de apucat ce se dă
 și ești pe masa la care am meșterit,
 și aiurea la „împinge tava”, în
 pâine și solniță și portocale,
 pe unde întorcându-mă te-ai întors

de apucat cât se mai dă
 femeie hrănitore

scrisoare

degeaba ai
un timbru
pe fesa dreaptă, iubito,
partea expeditorului
e intrată cu mine

zău dac-aș vrea

cum să stau să nu mă despartă sau
măcar să nu sufere,
mi-ar plia cerul și hachițele norilor,
roșcate de uns pe pâine,
brunete și blonde ca un drum ce se multiplică în capul
său,
aceiași eu, aceiași în certuri și-n pisiceli, și-n ceara
epilatoare,
degeaba pliurile cerului sunt asemeni unui cal cu ovăz
la zgârcenie,
cum să le împac fără să mă schimb,
să ne termine zău dac-aș vrea

aerul mărit

frigul în iunie e de sub
pedala frânei de pe care s-a ridicat piciorul,
și-n aerul mărit dintre podeaua cu colți de rugină și
pedală întrebările n-au răspunsul în mânecă,
și chiar ți-e jenă să le rostești,
autostrada s-a curbat – trage la cer mașina bezmetică,
își sudează începutul și destinația într-un
cerc rostogolit în sine și-ntre dealuri înviate cu susul în
jos.
din tine iese, în iunie, aerul mărit

dacă e în stare

cerul și-a dat cep
și se scurge pe sine
și nu se poate privi fără să se uite înapoi
numai liniștea se aude
dacă e în stare